

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת ברכות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובב"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ח אלו דברים

גמ' נא: - נג.

ב"ש - קי' היום קודם כפה"ג [יום קדים וגרם ליין, (עיולי דיומא כמה דמקדמינן עדיף)],
ב"ה - כפה"ג קודם [יין גורם קידוש, תדיר קודם]

הבדלה: (מורה ב"ש דמאחרין ברכת היום - שלא יראה כמשוי)
כשאיין לו אלא כוס א' להבדלה וברהמ"ז:

ר"מ - ב"ש - נר, מזון, בשמים, הבדלה; ב"ה - נר, בשמים, מזון, הבדלה
ר"י - ב"ש - מזון, נר, בשמים, הבדלה; ב"ה (המנהג) - מזון, בשמים, נר, הבדלה

אליבא דתנא דר' חייא - ברכה (ברהמ"ז) אינה טעונה כוס לב"ש

ב"ש - לא ימזוג כוס לפני נט"י [גזרה: ידיים - משקין - אחורי הכוס ואסור להשתמש בו [אטו ניצוצות
על אחוריו שנגעו בידים]]

ב"ה - לא יטול ידיים לפני מזיגה [גזרה: אחורי כוס טמא [מותר דלא שכיחי נצוצות] - משקין על
ידי - ידיים; תיכף לנט"י סעודה]

ב"ש - מפת נט"י על השלחן (שולחן שני לטומאה אסור להשתמש [אטו אוכלי תרומה]) ולא על הכסת
[גזרה: כסת - משקין במפה - ידיים]

ב"ה - על הכסת [טומאת ידיים עיקרו מדרבנן בלבד]

ולא על השלחן [אטו שלחן שני [מותר דאוכלי תרומה זריזין] - משקין במפה - אוכלין]

ב"ש, להל' - מכבדין השלחן לפני מים אחרונים [שלא יפסיד האוכלין]

וב"ה חולקין [משתמשים בשמש ת"ח והוא יקח הכזיתים, והפירורין מותר לאבדן]

בורא מאורי האש - לכו"ע "ברא" ג"כ טוב, לרבא - לב"ש לא בורא [לעתידי],

רב יוסף - המח' דלב"ש "מאור" [רק מאור א' באש], לב"ה "מאורי" [הרבה מאורות]

אין מברכין על נר שלא שבת מחמת מלאכת עבירה - ואפי' של גוי, גוי שהדליק מגוי [אטו גוי ראשון
ועמוד ראשון סמוך לחשיכה לפני תוספת דהתירא]

ולא על בשמים ממסיבת עכו"ם

אור של מקום מחצה ישראל מחצה גוים - מברכין עליו

מברכין על אור להאיר ולא אור כבשן בתחלת שריפת אבנים, תחלת הסקת תנור, של ביהכ"נ (לרש"י
כשיש אדם חשוב), לכבוד המת

הביאו אור לביהמ"ד - ב"ש - כ"א מברך לעצמו [מפני ביטול ביהמ"ד אילו ביחד]
ב"ה - א' לכולם [ברוב עם]

בית ר"ג לא אומרים "מרפא" (אסותא) מפני ביטול ביהמ"ד

רש"י נב.

משקין תבשיל על ידי אור תורת משקין עליו אלא תורת אוכל

גמ' נג. - נג:

בשמים דלאו לריחא עבידא, אין מברכין עליו

צריך לראות שלהבת (ולא בעששית), או גחלים לוחשות (קיסם ידלק מאליה)

רב ורב אשי - אור הראוי ליהנות בקרוב מברכין עליו אפי' ברחוק
ורבא חולק - הוא צריך להיות בכדי שיכיר בין ב' מטבעות

רב - א"צ לחזור על האור אם אין לו

שכח ברהמ"ז - ב"ש - יחזור למקומו [כבוד שמים], ב"ה - א"צ [טירחה]

{ רבה בב"ח חזר ל"יונה של זהב" (ברכה); ישראל כיונה - ניצולין רק במצות }

שיעור עיכול לברהמ"ז - ר' יוחנן - עד שרעב,

ר"ל - כל זמן שצמא מחמת אכילתו
ד' מילין (רש"י באכילה מרובה)

עונין אמן אפי' לא שמע כל הברכה, אבל לא נפיק
רב, רב הונא - חטוף ובריק (כוס ברכה) [כתנא דמברך עדיף מעונה אמן (דלא כר' יוסי,
ר' נהוראי)]

אין עונין אמן לתשב"ר [להתלמד] חוץ מהפטרה
מים אחרונים, שמן לידים (רש"י - למי שרגיל) מעכב הברכה (רש"י - מלברך ברהמ"ז שיכול עדיין לאכול)
[והייתם קדושים, כי קדוש אני, אני ה' אלקיכם]

רש"י נג.

שמן לידים בסוף הסעודה - ברוך שמן ערב - אינו ברכת בשמים לריח